

BESTUURLIJKE WILICHTING

Vonnisnummer / griffienummer 2018/ 381
Notitielnummer parket GE66.RW.102100-13
Datum van uitspraak 6 februari 2018
Naam beklaagden 1. 2.

**Rechtbank van eerste aanleg
Oost-Vlaanderen,
afdeling Gent
strafzaken**

Vonnis

kamer G30d – 1 rechter

Aangeboden op
Niet te registreren

In de zaak van het openbaar ministerie tegen:

1. [naam], oogarts (parttime), geboren te [plaats]
op [datum] wonende te [plaats]
38

2. [naam], zonder gekend beroep, geboren
te [plaats] op [datum] wonende te [plaats]

beklaagd van:

A.

Bij inbreuk op de artikel 5, strafbaar gesteld door artikel 20§1 al 1 van het Decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, als verhuurder, als eventuele onderverhuurder of als persoon die een woning ter beschikking stelt, een woning die niet voldoet aan de vereisten en normen van artikel 5 rechtstreeks of via tussenpersoon verhuurd, te huur gesteld of ter beschikking gesteld te hebben met het oog op bewoning, zoals gewijzigd door het Decreet van 29 maart 2013 houdende wijziging van diverse decreten wat de woonkwaliteitsbewaking betreft, vanaf 11.08.2013

de eerste

1. In het pand gelegen te [plaats], kadastraal gekend als [naam] eigendom van [naam] geboren te [plaats] op [datum], wonende te [plaats] van [naam] geboren te [plaats] op [datum], wonende te [plaats] en van [naam] geboren te [plaats] op [datum], wonende te [plaats]

een ongeschikte woning te hebben verhuurd aan [naam] en [naam]

te _____ in de periode van 07.05.2015 tot en met 05.08.2016 (OK 2, st. 10-11, 35-41, 49-50, OK 5, st. 9-10)

de eerste en de tweede

Om het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

2. In het pand gelegen te _____, kadastraal gekend als _____, eigendom van _____, geboren te _____ op _____, wonende te _____

- a. de ongeschikte en onbewoonbare woning _____ te hebben verhuurd aan _____
- b. de ongeschikte en onbewoonbare woning _____ te hebben verhuurd aan _____
- c. de ongeschikte en onbewoonbare woning _____ te hebben verhuurd aan _____ en _____
- d. de ongeschikte en onbewoonbare woning _____ te hebben verhuurd aan _____ en _____
- e. de ongeschikte en onbewoonbare woning _____ te hebben verhuurd aan _____

te _____ op 02.09.2013 (OK 1, st. 5-13, 89, 126-130, 132-135 en 150, OK 5, st. 7-8,15)

3. In het pand gelegen te _____, kadastraal gekend als _____, eigendom van _____, geboren te _____ op _____, wonende te _____

- a. de ongeschikte woning _____ op het gelijkvloers te hebben verhuurd aan _____ en _____

te [redacted] in de periode van 27.10.2015 tot en met 22.12.2016 (OK 3, st. 4-5, 7, 47-54, OK 5, st. 10-12)

b. de ongeschikte en onbewoonbare woning [redacted] op de tweede verdieping te hebben verhuurd aan [redacted]

te [redacted] in de periode van 27.10.2015 tot en met 31.01.2016 (OK 3, st. 4-7, 33-34, 56-64, OK 5, st. 10-12)

4. In het pand gelegen te [redacted] kadastraal gekend als [redacted] eigendom van [redacted] geboren te [redacted] op [redacted] t, en van [redacted] geboren te [redacted] op [redacted] t, beiden wonende te [redacted]

een ongeschikte en onbewoonbare woning te hebben verhuurd aan [redacted] en [redacted]

te [redacted] in de periode van 01.12.2015 tot en met 22.12.2016 (OK 4, st. 4-5, 19-20, 32-36, OK 5, st. 12)

met de omstandigheid dat van de activiteit een gewoonte wordt gemaakt

Vermogensvoordeel : art. 42 en 43 bis s.w.b.

De eerste en de tweede tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig art. 42 en 43bis van het Strafwetboek, te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van 24.770 euro zijnde

1. hetzij de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen,
2. hetzij goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld,
3. hetzij inkomsten uit belegde voordelen,

waarbij de rechter, indien de zaken niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de beklaagde, de geldwaarde ervan dient te ramen (het equivalent bedrag).

berekening:

- huuropbrengst tenlastelegging A.1:14 maanden aan een maandelijkse huurprijs van 500 euro, 1 maand aan een huurprijs van 250 euro: 7.250 euro
- huuropbrengst tenlastelegging A.3.a.: 4 maanden aan een maandelijkse huurprijs van 480 euro (er werd geen huur meer betaald sinds maart 2016): 1.920 euro
- huuropbrengst tenlastelegging A.4:13 maanden aan een maandelijkse huurprijs van 1.200 euro: 15.600 euro

PROCEDURE

1. De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging.

De dagvaarding werd regelmatig betekend.

Bij de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

De dagvaarding werd overgeschreven op het hypotheekkantoor van [redacted] op [redacted]. De dagvaarding vermeldt de kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp is van de telastleggingen en identificeert de eigenaar ervan zoals voorgeschreven door de wetgeving inzake hypotheek.

De beklagden werden gedagvaard om te verschijnen op de zitting van 3 oktober 2017.

De behandeling van de zaak werd uitgesteld naar de terechtzitting van 2 januari 2018. Er werden conclusietermijnen bepaald.

2. De rechtbank nam kennis van:

- de vordering van de burgerlijke partij [redacted] [redacted], geboren te [redacted] op [redacted], in eigen naam en q.q. de minderjarigen [redacted] en [redacted], respectievelijk geboren te [redacted] op [redacted] en op [redacted], allen wonende te [redacted], vertegenwoordigd door meester Leen Ryckaert in plaats van meester Kira Gouwy, beiden advocaat te 9060 Zelzate, Westkade 18;

- de vordering van de burgerlijke partij [redacted], geboren te [redacted] op [redacted] wondende te [redacted];
- de vordering van de burgerlijke partij [redacted] wonende te [redacted] vertegenwoordigd door meester Dirk Martens, advocaat te 9040 Sint-Amandsberg, Antwerpsesteenweg 360;
- de vordering tot herstel van de gewestelijke wooninspecteur;
- de vordering van het openbaar ministerie, uitgesproken door Bart Van Vossel, substituut-procureur des Konings;
- het verweer van de beklaagden, de eerste bijgestaan en de tweede vertegenwoordigd door meester Paul Saeys, advocaat te 9300 Aalst, Zwarte Zustersstraat 13.

STRAFRECHTELIJK

Feiten

3. De eerste beklaagde is mede-eigenaar en verhuurder van een woning aan de [redacted].

Nadat de wooninspecteur vaststelde dat de woning niet voldeed aan de normen van de Wooncode werd de beklaagde reeds door de burgerlijke rechtbank te Dendermonde veroordeeld tot herstel. Dat vonnis is inmiddels definitief.

4. De tweede beklaagde is eigenaar van het pand gelegen te [redacted].

Op 2 september 2013 voerde de wooninspecteur een controle uit.

De wooninspecteur stelde vast dat het gebouw niet voldeed aan de minimale kwaliteitsvereisten.

In het gebouw waren verschillende studio's die werden bewoond.

- Studio [redacted] werd bewoond door [redacted]
- Studio [redacted] werd bewoond door [redacted]
- Studio [redacted] werd bewoond door [redacted] en [redacted]
- Studio [redacted] werd bewoond door [redacted] en [redacted]
- Studio [redacted] werd bewoond door [redacted]

De wooninspecteur stelde vast dat die woningen niet voldeden aan de minimale kwaliteitsvereisten. De woningen waren ongeschikt.

5. De tweede beklaagde is eigenaar van het pand gelegen aan de [redacted]

Het pand omvat 3 zelfstandige woningen.

Nadat reeds in 2009 gebreken waren vastgesteld voerde de wooninspecteur op 27 oktober 2015 een nieuwe controle uit. Het gebouw en de woningen voldeden niet aan de minimale kwaliteitsvereisten. De woningen waren ongeschikt.

Bovendien werd vastgesteld dat de woningen bewoond werden. Woning [redacted] werd bewoond door [redacted] en [redacted]. Woning 3 was bewoond door [redacted].

6. De beklaagden zijn eigenaar van het pand gelegen aan de [redacted]. Het pand omvat één zelfstandige woning en een handelsruimte (nachtwinkel).

Reeds in 2006, 2007 en 2008 werd vastgesteld dat het pand ongeschikt was voor bewoning.

Op 1 december 2015 voerde de wooninspecteur een nieuwe controle uit. Het gebouw en de woning voldeden niet aan de minimale kwaliteitsvereisten.

Er werd bovendien vastgesteld dat de woning werd bewoond door
en

Beoordeling

7. Uit de vaststellingen van de wooninspecteur en het fotodossier blijkt dat de woningen werden verhuurd en bewoond terwijl ze niet voldeden aan de kwaliteitsvereisten.

De beklaagden kunnen zich niet verschuilen achter de aanwezigheid van huurders. Woningen moeten voldoen vooraleer ze verhuurd worden. De gebreken waren ook structureel.

De telastleggingen zijn bewezen.

Straffen

8. De feiten zijn de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van een zelfde misdadig opzet, zodat voor ze samen slechts één straf moet worden opgelegd.

9. Gelet op de verzwarende omstandigheid kunnen de feiten krachtens artikel 20, lid 3, 1° Vlaamse Wooncode worden bestraft met een geldboete van 1.000 tot 100.000 euro en met een gevangenisstraf van 1 jaar tot 5 jaar of met een van die straffen alleen.

10. Het openbaar ministerie vorderde voor elk der beklaagden een gevangenisstraf van 1 jaar met uitstel en een geldboete van 2.000 euro, en de bijzondere verbeurdverklaring van 24.770 euro.

11. De Vlaamse Wooncode beoogt uitvoering te geven aan het fundamenteel recht op menswaardig wonen (artikel 4 Wooncode).

Artikel 23 van de Belgische Grondwet bepaalt dat ieder het recht heeft een menswaardig leven te leiden en dat de wet of het decreet daartoe, rekening houdend met de overeenkomstige plichten, de economische, sociale en culturele rechten waarborgt. Die rechten omvatten onder meer het recht op een behoorlijke huisvesting.

De overheid doet belangrijke inspanningen om dit recht te waarborgen o.m. door sociale huisvesting te organiseren, door minimumkwaliteitseisen voor woningen te bepalen en een wooninspectie op te richten... Grote bedragen gemeenschapsgelden worden daartoe geïnvesteerd.

Van diegene die met winstoogmerk huizen verhuurt, mag verwacht worden dat ook hij inspanningen levert en zich minstens aan de opgelegde kwaliteitsnormen houdt. Zo niet wordt het fundamenteel recht op een behoorlijke huisvesting aangetast, komen mogelijk mensenlevens in gevaar en wordt de gezondheid van doorgaans maatschappelijk kwetsbare huurders schade toegebracht.

De beklaagden moeten beseffen dat zij bij het verhuren niet alleen de lusten maar ook de lasten moeten dragen en hun verantwoordelijkheid moeten nemen.

De beklaagden hebben langdurig en uit winstbejag de Wooncode niet nageleefd. Enkel de hoge leeftijd en het blanco strafrechtelijk verleden verantwoorden dat geen gevangenisstraf wordt opgelegd.

Bij het bepalen van de geldboete houdt de rechtbank rekening met het financiële motief dat aan de misdrijven ten grondslag ligt en de grote financiële draagkracht van de beklaagden.

Een geldboete moet ook van die aard zijn dat zij ontmoedigt nog langer de wet te overtreden of aanzet tot een afweging van pakkans en economisch voordeel.

Bovendien moet rekening worden gehouden met de maatschappelijke kost die door de beklaagden veroorzaakt wordt in de vorm van de noodzakelijke inzet van mensen en middelen voor de handhaving. De inzet van inspectiediensten, politie en justitie betekent voor de gemeenschap een grote kost.

De hierna bepaalde geldboetes komen tegemoet aan het beoogde preventieve en repressieve doel.

Verbeurdverklaring vermogensvoordeel

12. Het openbaar ministerie vordert eveneens de bijzondere verbeurdverklaring van het wederrechtelijk verkregen vermogensvoordeel en begroot dit op 24.770 euro.

Dit bedrag werd door het openbaar ministerie begroot op basis van de maandelijkse huurprijs van de woningen.

Overeenkomstig artikel 42, 3° Strafwetboek kunnen de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, worden verbeurdverklaard.

De huurgelden zijn vermogensvoordelen die de beklaagden rechtstreeks uit de bewezen verklaarde misdrijven verkregen.

Het kan principieel niet aanvaard worden dat veroordeelden in het bezit gelaten worden van de voordelen of winsten die zij uit een misdrijf haalden. Misdrijven plegen mag immers niet lonend zijn. Dit zou een verkeerd signaal zijn ten aanzien van burgers en bedrijven die wel de wet naleven, correct handelen en daartoe inspanningen en investeringen doen. Het zou dus ook de geloofwaardigheid van, en het vertrouwen in de overheid ondermijnen. De verbeurdverklaring van 24.770 euro dringt zich op.

WOONHERSTEL

13. Het pand werd zonder stedenbouwkundige vergunning opgesplitst in verschillende woningen. De wooninspecteur vordert dat het pand wordt aangepast naar een stedenbouwkundig vergunde toestand, dan wel dat het wordt gesloopt tenzij de sloop verboden is.

De wooninspecteur vordert de uitvoering van de werken binnen een termijn van 10 maanden na de uitspraak en dat voor het geval de veroordeling niet binnen de opgelegde termijn wordt uitgevoerd, de overtreder wordt veroordeeld tot een dwangsom van 150 euro per dag vertraging.

Zij vordert dat de rechter zou bevelen dat zij ambtshalve in het opgelegde herstel kan voorzien in het geval de overtreder in gebreke blijft de door de rechter bevolen werken zelf uit te voeren.

Zij vordert dat zij gemachtigd zou worden om de kosten, bedoeld in art. 15, §1 (huidig art. 17bis, §2) Vlaamse Wooncode, te verhalen op de beklagde.

Zij vordert eveneens de onmiddellijke uitvoerbaarheid.

Oude Schaapmarkt 2, 9000 Gent

14. De wooninspecteur vordert het uitvoeren van werken waardoor het pand voldoet aan de minimale kwaliteitsvereisten en er geen gebreken meer overblijven.

De wooninspecteur vordert de uitvoering van de werken binnen een termijn van 10 maanden na de uitspraak en dat voor het geval de veroordeling niet binnen de opgelegde termijn wordt uitgevoerd, de overtreder wordt veroordeeld tot een dwangsom van 150 euro per dag vertraging.

Zij vordert dat de rechter zou bevelen dat zij ambtshalve in het opgelegde herstel kan voorzien in het geval de overtreder in gebreke blijft de door de rechter bevolen werken zelf uit te voeren.

Zij vordert dat zij gemachtigd zou worden om de kosten, bedoeld in art. 15, §1 (huidig art. 17bis, §2) Vlaamse Wooncode, te verhalen op de beklagde.

Zij vordert eveneens de onmiddellijke uitvoerbaarheid.

Geldmunt 4, 9000 Gent

15. De wooninspecteur vordert het uitvoeren van werken waardoor het pand voldoet aan de minimale kwaliteitsvereisten en er geen gebreken meer overblijven.

De wooninspecteur vordert de uitvoering van de werken binnen een termijn van 10 maanden na de uitspraak en dat voor het geval de veroordeling niet

binnen de opgelegde termijn wordt uitgevoerd, de overtreder wordt veroordeeld tot een dwangsom van 150 euro per dag vertraging.

Zij vordert dat de rechter zou bevelen dat zij ambtshalve in het opgelegde herstel kan voorzien in het geval de overtreder in gebreke blijft de door de rechter bevolen werken zelf uit te voeren.

Zij vordert dat zij gemachtigd zou worden om de kosten, bedoeld in art. 15, §1 (huidig art. 17bis, §2) Vlaamse Wooncode, te verhalen op de beklaagde.

Zij vordert eveneens de onmiddellijke uitvoerbaarheid.

16. De verantwoordelijkheid voor de melding van de uitvoering van een eventueel vrijwillig herstel ligt bij de overtreder. Behoudens bewijs van het tegendeel geldt alleen het proces-verbaal van uitvoering als bewijs van het herstel en van de datum van het herstel (artikel 20bis, §6 Vlaamse Wooncode).

Uit het dossier blijkt niet dat de beklaagden de gevorderde herstelmaatregelen uitvoerden. Bij gebrek aan hercontrole kan de rechtbank niet aannemen dat de panden in overeenstemming werden gebracht met de kwaliteitsvereisten.

17. De herstellvorderingen werden afdoende gemotiveerd en zijn niet onredelijk.

Het herstel zoals gevorderd door de wooninspecteur moet nog steeds worden bevolen.

18. De termijn van uitvoering van de herstelmaatregelen wordt telkens bepaald op 10 maanden.

19. De beklaagden moeten de wooninspecteur en het college van burgemeester en schepenen tijdig bij aangetekende brief of bij afgifte tegen ontvangstbewijs op de hoogte brengen van de uitvoering van de opgelegde herstelmaatregel, waarna de wooninspecteur, na controle ter plaatse, een proces-verbaal van uitvoering opmaakt dat, behoudens bewijs van het tegendeel, geldt als bewijs van het herstel en van de datum van dit herstel (art. 20bis, §6, Vlaamse Wooncode).

20. Het opleggen van een dwangsom per pand als drukkingsmiddel voor het uitvoeren van het bevolen herstel is eveneens noodzakelijk. Het bedrag ervan kan door de rechter bepaald worden zelfs zonder een specifiek gevorderd bedrag of hoger dan het gevorderde bedrag. Het volstaat dat een dwangsom gevorderd wordt.

Een dwangsom van 150 euro per dag moet worden opgelegd gelet op het talmen om over te gaan tot het herstel.

Het bestuur heeft er namelijk belang bij dat de veroordeelde zelf de veroordeling tot het herstel nakomt gelet op de beperkte overheidsmiddelen, de zware procedure van aanbesteding en de lange tijd nodig voor een ambtshalve uitvoering.

Tenslotte heeft de gemeenschap er baat bij dat dit ten spoedigste gebeurt. Een dwangsom is daartoe het meest efficiënte middel. Om dezelfde redenen, en om te vermijden dat de beklaagden een financiële afweging zouden maken tussen de kosten van het herstel en de dwangsommen, wordt geen maximumbedrag opgelegd.

21. Om verdere vertraging in de uitvoering van het herstel te vermijden, wordt het vonnis wat het woonherstel betreft uitvoerbaar bij voorraad verklaard.

22. De veroordeling tot herstel blijft de grondslag voor het verhaal op de beklagde van de kosten van een eventueel ambtshalve herstel door de bevoegde overheid of voor een verhaal van herstellkosten die de nieuwe eigenaar in voorkomend geval zou moeten maken als gevolg van de door de beklagden gepleegde feiten.

KOSTEN en BIJDRAGEN

23. De beklagden moeten worden veroordeeld tot de gerechtskosten zoals hierna begroot.

24. De beklagden moeten elk een wettelijk verplichte bijdrage betalen voor de financiering van het "Bijzonder Fonds tot Hulp van de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele Redders" (artikel 29,

tweede lid van de Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale bepalingen). Deze bijdrage bedraagt 200 euro (met opdecimen). Deze bijdrage heeft een eigen aard en is geen straf.

25. De beklaagden moeten elk een wettelijk verplichte bijdrage betalen voor de financiering van het "Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand" (artikel 4 § 3 en artikel 5 §§ 1 en 1 van de Wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand). Deze bijdrage bedraagt 20 euro.

26. De beklaagden moeten ook elk een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken betalen (artikel 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken). Deze vergoeding bedraagt 51,20 euro.

BURGERRECHTELIJK

27. De studio in het gebouw aan de _____ die
de burgerlijke partij _____ huurde was ongeschikt en
onbewoonbaar.

De burgerlijke partij vordert in eigen naam 8.100 euro schadevergoeding en voor elk van beide kinderen (_____) een morele schadevergoeding van 1.500 euro.

Door het misdrijf hebben de burgerlijke partijen schade geleden.

Anderzijds hebben de burgerlijke partijen de woning ook daadwerkelijk bewoond en hebben zij er wel een beperkt genot van gehad.

Een schadevergoeding van elk 500 euro is billijk en toewijsbaar.

De vordering in zover gericht tegen de tweede beklaagde is niet ontvankelijk nu zij niet vervolgd werd voor de telastlegging A.1.

28. De studio in het gebouw aan de _____ die
de burgerlijke partij _____ huurde was ongeschikt en
onbewoonbaar.

De burgerlijke partij vordert 2.500 euro schadevergoeding.

Door het misdrijf heeft de burgerlijke partij schade geleden.

Anderzijds heeft de burgerlijke partij de woning ook daadwerkelijk bewoond en heeft hij er wel een beperkt genot van gehad.

Een schadevergoeding van 500 euro is billijk en toewijsbaar.

29. De studio in het gebouw aan de _____ die
de burgerlijke partij _____ huurde was ongeschikt en
onbewoonbaar.

De maandelijkse huur bedroeg 337 euro.

De burgerlijke partij vordert de terugbetaling van 20.220 euro aan huurgelden alsook een rechtsplegingvergoeding van 2.400 euro.

Door het misdrijf heeft de burgerlijke partij schade geleden.

Anderzijds heeft de burgerlijke partij de woning ook daadwerkelijk bewoond en heeft hij er wel een beperkt genot van gehad. Bovendien werd de huur door de OCMW's van _____ en _____ betaald en niet door de burgerlijke partij.

Een schadevergoeding van 500 euro is billijk en toewijsbaar.

30. Ingevolge artikel 4 van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering (VFSv) moet de rechtbank de overige burgerlijke belangen ambtshalve aanhouden.

Om deze redenen, en gelet op de volgende artikelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 41 Wet van 15 juni 1935;
art. 1, 2, 3, 7, 38, 39, 40, 41, 42, 43bis, 44, 45, 50, 65, 66, 100 Strafwetboek;
alsook de overige wetsbepalingen aangehaald in huidig vonnis

de rechtbank, recht doende op tegenspraak,

STRAFRECHTELIJK

Veroordeelt voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde telastleggingen A.1, A.2.a, A.2.b, A.2.c, A.2.d, A.2.e, A.3.a, A.3.b en A.4 tot een geldboete van 10.000 euro, vermeerderd met 50 opdecimen tot 60.000 euro, of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden.

Beveelt de bijzondere verbeurdverklaring van 24.770 euro.

Veroordeelt tot betaling van een bijdrage aan het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele Redders van 25 euro, vermeerderd met 70 opdecimen tot 200 euro.

Veroordeelt hem tot betaling van de bijdrage tot het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand van 20 euro.

Veroordeelt hem tot betaling van een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken van 51,20 euro.

Veroordeelt voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde telastleggingen A.2.a, A.2.b, A.2.c, A.2.d, A.2.e, A.3.a, A.3.b en A.4 tot een geldboete van 10.000 euro, vermeerderd met 50 opdecimen tot 60.000 euro, of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden.

Beveelt de bijzondere verbeurdverklaring van 24.770 euro.

Veroordeelt tot betaling van een bijdrage aan het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele Redders van 25 euro, vermeerderd met 70 opdecimen tot 200 euro.

Veroordeelt haar tot betaling van de bijdrage tot het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand van 20 euro.

Veroordeelt haar tot betaling van een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken van 51,20 euro.

WOONHERSTEL

Beveelt en het pand gelegen te aan te passen naar een stedenbouwkundig vergunde toestand, dan wel het te slopen tenzij de sloop verboden is, onder verbeurte van een dwangsom van 150 euro per dag vertraging in de nakoming van dit bevel lastens de veroordeelden ten voordele van de wooninspecteur.

Bepaalt de termijn voor de uitvoering van de herstelmaatregel op 10 maanden vanaf de dag waarop dit vonnis wordt uitgesproken.

Zegt voor recht dat de veroordeelden overeenkomstig art. 20bis, §6, Vlaamse Wooncode de wooninspecteur en het college van burgemeester en schepenen van de stad Gent onmiddellijk bij aangetekende brief of door afgifte tegen ontvangstbewijs op de hoogte brengen wanneer de opgelegde herstelmaatregelen vrijwillig werden of zullen zijn uitgevoerd.

Machtigt de wooninspecteur en het college van burgemeester en schepenen van de stad Gent om zelf het herstel uit te voeren indien de veroordeelden in gebreke blijven om dat te doen.

Veroordeelt en
tot vergoeding van alle uitvoeringskosten in geval van
ambtshalve uitvoering overeenkomstig art. 20bis, §7 Vlaamse Wooncode.

Verklaart het vonnis wat betreft de herstelvordering uitvoerbaar bij voorraad
niettegenstaande iedere voorziening.

Beveelt en
aan het pand gelegen te
werken uit te voeren waardoor het pand voldoet aan de minimale
kwaliteitsvereisten en er geen gebreken meer overblijven, onder verbeurte
van een dwangsom van 150 euro per dag vertraging in de nakoming van
dit bevel lastens de veroordeelden ten voordele van de wooninspecteur.

Bepaalt de termijn voor de uitvoering van de herstelmaatregel op 10
maanden vanaf de dag waarop dit vonnis wordt uitgesproken.

Zegt voor recht dat de veroordeelden overeenkomstig art. 20bis, §6,
Vlaamse Wooncode de wooninspecteur en het college van burgemeester en
schepenen van de stad Gent onmiddellijk bij aangetekende brief of door
afgifte tegen ontvangstbewijs op de hoogte brengen wanneer de opgelegde
herstelmaatregelen vrijwillig werden of zullen zijn uitgevoerd.

Machtigt de wooninspecteur en het college van burgemeester en schepenen
van de stad Gent om zelf het herstel uit te voeren indien de veroordeelden in
gebreke blijven om dat te doen.

Veroordeelt en
tot vergoeding van alle uitvoeringskosten in geval van
ambtshalve uitvoering overeenkomstig art. 20bis, §7 Vlaamse Wooncode.

Verklaart het vonnis wat betreft de herstelvordering uitvoerbaar bij voorraad
niettegenstaande iedere voorziening.

Beveelt en
aan het pand gelegen te werken uit te
voeren waardoor het pand voldoet aan de minimale kwaliteitsvereisten en er
geen gebreken meer overblijven, onder verbeurte van een dwangsom van

150 euro per dag vertraging in de nakoming van dit bevel lastens de veroordeelden ten voordele van de wooninspecteur.

Bepaalt de termijn voor de uitvoering van de herstelmaatregel op 10 maanden vanaf de dag waarop dit vonnis wordt uitgesproken.

Zegt voor recht dat de veroordeelden overeenkomstig art. 20bis, §6, Vlaamse Wooncode de wooninspecteur en het college van burgemeester en schepenen van de stad Gent onmiddellijk bij aangetekende brief of door afgifte tegen ontvangstbewijs op de hoogte brengen wanneer de opgelegde herstelmaatregelen vrijwillig werden of zullen zijn uitgevoerd.

Machtigt de wooninspecteur en het college van burgemeester en schepenen van de stad Gent om zelf het herstel uit te voeren indien de veroordeelden in gebreke blijven om dat te doen.

Veroordeelt en
tot vergoeding van alle uitvoeringskosten in geval van ambtshalve uitvoering overeenkomstig art. 20bis, §7 Vlaamse Wooncode.

Verklaart het vonnis wat betreft de herstellvordering uitvoerbaar bij voorraad niettegenstaande iedere voorziening.

GERECHTSKOSTEN

Veroordeelt en
hoofdelijk tot betaling van de gerechtskosten gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie en begroot op 496,76 euro.

BURGERRECHTELIJK

Burgerlijke partij in eigen naam

Verklaart de eis van de burgerlijke partij in eigen naam onontvankelijk in zover gericht tegen de tweede beklaagde, voor het overige ontvankelijk, en in de hierna bepaalde mate gegrond.

Veroordeelt om te betalen aan de burgerlijke partij in eigen naam een vergoeding van 500 euro te vermeerderen met de vergoedende intrest vanaf 22 december 2015 tot heden, de gerechtelijke intrest vanaf heden tot de dag van volledige betaling en de kosten begroot op 240 euro rechtsplegingsvergoeding.

Burgerlijke partij q.q.
en

Verklaart de eis van de burgerlijke partij q.q.
en onontvankelijk in zover gericht tegen de tweede beklagde, voor het overige ontvankelijk, en in de hierna bepaalde mate gegrond.

Veroordeelt om te betalen aan de burgerlijke partij en q.q. voor elk kind een vergoeding van 500 euro te vermeerderen met de vergoedende intrest vanaf 22 december 2015 tot heden, de gerechtelijke intrest vanaf heden tot de dag van volledige betaling en de kosten begroot op 240 euro rechtsplegingsvergoeding.

Zegt dat met toepassing van artikel 379, 2° lid van het Burgerlijk Wetboek, zoals laatst gewijzigd bij artikel 3 van de Wet van 13 februari 2003, het aan elk van de minderjarige kinderen, en toegekende bedrag, zal geplaatst worden op een rekening die op naam van de minderjarige is geopend en die, behoudens het recht op wettelijk genot, onbeschikbaar zal zijn tot het tijdstip van hun meerderjarigheid.

Burgerlijke partij

Verklaart de eis van de burgerlijke partij ontvankelijk en in de hierna bepaalde mate gegrond.

Veroordeelt en
hoofdeijk om te betalen aan de burgerlijke partij
een vergoeding van 500 euro te vermeerderen met de
vergoedende intrest vanaf 2 september 2013 tot heden, de gerechtelijke
intrest op de hoofdsom en de vergoedende intrest vanaf heden tot de dag
van volledige betaling en de kosten:

De burgerlijke partij

Verklaart de eis van de burgerlijke partij
ontvankelijk en in de hierna bepaalde mate gegrond.

Veroordeelt en
hoofdelijk om te betalen aan de burgerlijke partij
een vergoeding van 500 euro te vermeerderen met de
vergoedende intrest vanaf 2 september 2013 tot heden, de gerechtelijke
intrest vanaf heden tot de dag van volledige betaling en de kosten begroot
op 240 euro rechtsplegingsvergoeding.

Houdt ambtshalve de overige burgerlijke belangen aan.

Dit vonnis werd uitgesproken in openbare terechtzitting van de dertigste
kamer van de correctionele rechtbank Oost-Vlaanderen, afdeling Gent op 6
februari 2018, bestaande uit Jan Van den Berghe, rechter en Margo
Delporte, griffier, in aanwezigheid van Joyce Ameloot, substituut-procureur
des Konings.

Margo Delporte

Jan Van den Berghe